

4. 3 Temmuz 1969 tarihinde imzalanan bahis konusu Ortak Savunma İşbirliği Anlaşması askerî ve teknik veçheleri dolayısıyla gizli mahiyette olup, bütün NATO vesikalarına uygulanan gizlilik ve güvenlik kaidelerine tabidir. Bu itibarla, bahis konusu Anlaşmanın bu kaidelere aykırı olarak dağıtılması imkânı mevcut bulunmamaktadır.

Bununla beraber, ikili anlaşmaların hükümlerle haklarımızı ihlâl ettiği ve güvenliğimiz için ayrı bir tehlike teşkil eylediği gibi iddialar muvacehesinde, bu anlaşmanın mezkûr iddiaların vâridolmadığını açıkça ortaya koyan prensipleri ilân edilmiş bulunmaktadır.

9. — *Cumhuriyet Senatosu Üyesi Sadi Koçaş'ın, Bucak ilçesinden gönderilen mektuba dair, yazılı soru önergesi ve İçişleri Bakanı Faruk Sükan'ın cevabı (7/596)*

1 . 8 . 1969

Cumhuriyet Senatosu Başkanlığına

İlişik mektup Burdur'un, Bucak ilçesinden gönderilmiştir. Sayın İçişleri Bakanı tarafından yazılı olarak, bu mektup muhteviyatından, bu konuda cereyan eden hâdiselerden genel olarak haberleri olup olmadığının, var ise ne işlem yapıldığının bildirilmesine tavassut bu yurulmasını arz ederim.

Saygılarımla

Sadi Koçaş
Senatör

Türkiye'yi yıkacak olan en büyük tehlikeyi haber veriyorum.

Benim 1950 doğumlu bir oğlum vardır. Kardeşimin de aynı yaşta bir oğlu vardır. İlkokulu her ikisi de pekiyi derece ile bitirdiler. İkisi de hekim, hâkim ve mühendis olmak hevesinde idiler.

Babamız, önce hafız olsunlar, sonra başka okullarda okusunlar dedi. Hatırını kuramadık. Kuran kursuna yazdırdık. İki sene buraya devam ettiler. Hafız oldular. Ortaokula vermek istedik. Babamız yine ısrar etti. Önce imam - hatip okulunda okusunlar dedi. Çocukları Isparta İmam - Hatip Okuluna yazdırdık. Çocuklar istemeye istemeye, ağlaya ağlaya bu okulun talebesi oldular. Burada dört sene okudular. Seneler ilerledikçe çocuklarda irticai

düşünceler yerleşti. Çocuklarımız bizden uzaklaştı. Bugün tamamen elimizden çıktılar. Bizim birer düşmanımız oldular. Evlerimizi terk ettiler.

Tatillerde evimize döndüklerinde mürtecilerle düşüp kalktılar. Ticarethanemizde çalıştırmak istedik. Çalışmadılar izbelerde nureculuk dersi aldılar. Baskınlarla yakaladık. Dövüldü, hapsedtik. Haklarından geledemedik.

Isparta İmam - Hatip Okulu irticai yuvası olmuş dediler. Çocuklarımızı alıp Konya İmam - Hatip Okuluna götürdük. Daha doğrusu babamız götürdü. Orası daha iyi yetiştiriyormuş, nureculuk yokmuş, buna önce sevindik.

Bu yaz tatilinde çocukları bekledik. Bu defa hiç gelmediler. Şimdi son sınıfa geçtiler. Oradan alıp liseye vermek için uğraştık. Muvaffak olamadık. Para göndermedik. (Biz para istemeyiz, bizi yedirip içirenler var) diyorlar.

Isparta'da okurken Hüsrev isminde birine tutulmuşlar. Saidi Nursî üstadları olmuş. Bu Hüsrev de onun halifesi imiş.

Atatürk, Türkçülük, Müslümanlık, Devrimcilik fikirleri yok edilmiş. Bunların yerine nureculuk yerleşmiş. Çocuklarımız adeta delirmişler. Başka insan olmuşlar. Yemek yemiyorlar. Önce nefislerini öldürüyorlar. Dünya nimetlerinden nefret ediyorlar. Başlarına sarık sarıyorlar. Sarığın ucunu yan tarafa sarkıtıyorlar. (Biz hilâfeti getireceğiz bu rejimi tanımıyoruz. Kanun nedir, şeriat vardır. Şeriatın hâkimiyeti için çalışıyoruz. Çalışacağız. Kelle-miz pahasına bunları gerçekleştirmekten vazgeçmeyiz.) diyorlar.

Bu tutumları yüzünden evlâtlarımızı reddettik. Daha açıkcası onlar bizi baba olarak saymadılar. Bizim birer düşmanımız oldular. Bir baba için bundan daha acı ne olabilir? Evlât yetiştiriyorsun. Evlâdın elinden almıyor. Sana düşman ediliyor. Bundan daha haince bir çalışma olur mu?

Bu yaz eve dönmeyince babamız (dedeleri) onları aramaya çıktı. Konya'da benim oğlum bir evde nur talebelerine ders verirken bulmuş. Bu talebelerin arasında üniversite talebeleri, subaylar ve her meslekten insanlar varmış. Kardeşimin oğlunu da Isparta'da Hüsrev'in yanında bulmuş.